

Preken ordinasjon 24.06.23

Lukas 1, 5-17

Har du et forbilde? En person du ser opp til og ønsker å identifisere deg med og ha egenskapene til?

Teksten i dag forteller om en gutt som skal bli født, en som skal gå foran Guds sønn som skal fødes ikke mange månedene etter ham. Johannes sitt liv er et forbilde for oss, den som går foran, uredd og tydelig på den oppgaven han har fått.

Jeg har hatt mange forbilder, både i min nære krets og i historien. Mange mennesker som har vist oss at man kan gjøre en forskjell dersom man tror nok, og er utholdende nok.

Jeg, fordi jeg er vokst opp på 70-tallet i kvinnefrigjøringens tid, jeg har sett opp til kvinner som har stått frem med mot og kraft, eller med list, har klart å manøvrere seg opp og fram- mot alle odds i en særs maskulin verden.

Kvinner som Dronning Margrethe som forente Danmark, Norge og Sverige i Kalmarunionen, Jeanne D'arc som ledet franskmennene til seier over engelskmennene i krig.

Kvinner som madam Curie og Helen Keller- en døvblind dame som overvant sine utfordringer og kunne dele sine betraktninger av livet med omverdenen.

Bibelen har mange gode forbilder når det gjelder tro og liv, og teksten fra gammeltestamentet som Ann- Jorid leste fra helt i begynnelsen av denne gudstjenesten fikk meg til å begynne å tenke-

For hva er menneskets kultur, og hva er Guds mening med verden?

Kulturen som teksten om Manoah og hans kone er skrevet i er en meget maskulin kultur. Kvinner fikk ikke bestemme over eget liv, hun var mannens eiendom- hun kunne ikke vitne i rettssaker, og dersom mannen døde og hun var uten barn, ja da sto hun på bar bakke, for da arvet mannens brødre eller hans foreldre alt!

I teksten Ann-Jorid leste fortelles det altså om Manoah, som hadde en kone- hennes

navn blir ikke engang nevnt, så lite viktig syntes forfatteren at hun var.

Men Guds sendebud som kom- han syns ikke det! For han kom til henne, ikke til hennes mann! To ganger kommer engelen til henne, og den 2. gangen går hun og henter mannen sin, slik at han også skal høre dette.

Dersom Gud hadde vært enig med Midtøstens kultur og ansett kvinnen å faktisk være mannens eiendom, ja- da ville engelen gått til mannen og fortalt dette budskapet fra Gud, men det gjorde han ikke.

Han kom til denne kvinnen, som vi ikke vet navnet på en gang, og fortalte hva som skulle skje og hvordan hun skulle oppdra gutten sin. Og hun var ikke den eneste kvinnen Gud ville fortelle noe til-

Maria fikk også beskjeden direkte da hun skulle føde Gud inn i verden- det var ingen mellommann her heller.

Maria Magdalena var den første som så Jesus etter oppstandelsen, og fikk i oppdrag om å fortelle det hun hadde sett til de andre disiplene.

Om man begynner å lete fortelles det om flere kvinner, og felles for dem er at de står fram, de tror!

De ser, hører og tror!
Kanskje faller det dem lett fordi Guds sendebud og Jesus behandler de med en respekt de sjeldent møtte andre steder?

Med Jesus sin inntreden i verden kommer en ny verdensorden. Gud er kommet til verden, og kulturen begynner å endre seg, men ting tar tid!

Det å forandre kultur tar tid. Og det gjør vondt, fordi med endring følger også usikkerhet for mange, man føler at verden seiler bort fra det trygge og vante, og beveger seg i en retning man ikke kjenner.

Det var denne seilasen Johannes kom til verden for å sette i gang.

Han kom for å berede veien for det nye som skulle komme- Menneskesønnen kom med en nådens tid for oss alle. Hvor hans liv og hans offer gir oss et valg, vi kan velge hans vei som fører til livet- en tid hvor hvert menneske skal verdsettes like høyt, men ikke høyere enn sin neste, hvor kjærlighet og

omsorg- ikke egoisme og maktbegjær skal råde.

Nå har 2000 år gått, og i vår del av verden har vi kommet langt på veien mot at alle mennesker har det samme verd selv om man ikke har samme utgangspunkt. Det vi må bare passe på er at vi ikke går opp fra den ene grøfta for å falle i den andre!

Så hva er de forbildene som imponerer mest? Alle de menn og kvinner, som opp gjennom historien har stått i sine liv, kjempet for seg og sine og aldri kommet i noen historiebøker. Nord-Norge er full av dem! Mennesker som ikke ser på seg selv som noe spesielt, men har klart å stå i beinharde tak i kamp mot krefter de ikke rår over med havet som arbeidsplass, og/eller med gård og familie og ofte dårlig økonomi, og fremdeles

har tro på morgendagen. Som vet hva de står for og hva de tror på. Disse er mine aller største forbilder!

Historien er full av navnløse mennesker som har gjort en stor forskjell- felles- og sakte men sikkert- har de endret samfunnet vårt til det vi får lov å leve i, i dag.

Ære være Faderen, Sønnen og DHÅ, som var, er og blir- en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.